

ԵՐԿՈՒԵԱՔԹԻ, 30 ԱՊՐԻԼ, 2018

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՐԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն Կբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա Կիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՐՄՈՍ 63

ԾԱՐԱԻ ԵՄ ՔԵԶԻ, ՈՎ ՏԵՐ

Ով Աստուած, իմ Աստուածս, քեզ կը փնտրեն անձկագին,
հոգիս ծարաւ է քեզի, մարմինս քեզի կը փափաքի՝
խոպան, ճաթռտած, անջուր մնացած հողի պէս:
Ուստի սրբարանդ եկայ՝ քեզ տեսնելու,
Կօրութիւնդ եւ փառքդ դիտելու համար:
Որովհետեւ քու սէրդ կեանքէն աւելի կ'արժէ.
ուստի շրթներս պիտի գովարանեն քեզ,
ամբողջ կեանքիս ընթացքին պիտի օրհնաբանեն քեզ,
եւ ձեռքերս աղօթքով դէպի քեզ բարձրացնեն:
Հոգիս խնձոյքի մէջ պիտի ըլլայ ու կշտանայ,
եւ շրթներս ցնծութեան երգերով պիտի օրհներգեն քեզ:
Երբ կը պառկիմ՝ քեզ կը յիշեմ,
գիշերն ամբողջ՝ քու մասիդ կը մտածեմ,
որովհետեւ օգնական եղար ինձի.
քու թելերուդ հովանիին տակ ցնծութեամբ կ'երգեմ:
Ես քեզի կապուած կը մնամ,
եւ քու աջդ կը պահեմ Կիս:

ՆԱՐԱԿԱՆ-ԱՐԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
*աջ թո՛ղ հովանի լիցի ի վերայ իմ՝ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ թո՛ղ արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒԲՆ ՆԻԺԹԸ

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ՆԱՄԱԿ
ԳԼՈՒԽ 2:7-11

ՆՈՐ ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԸ (2:7-11)

ԶԱստուած ճանչնալու նախապայմանը, Անոր պատուիրանները գործադրելն է: Իսկ Աստուծոյ պատուիրանները գործադրել, կը նշանակէ զԱստուած սիրել: Երբ զԱստուած կը սիրենք, ապա այն աստիճանի վրայ ի գին ամեն ինչի պատրաստ ենք նաեւ Անոր պատուիրանները գործադրելու եւ անով զԱստուած ճանչնալու, եւ զԱստուած ճանչնալով Անոր գործերը ճանչնալու, եւ այս պարագային այն Մեծ գործը, որ ուրիշ բան չէ եթէ ոչ Քրիստոսի աշխարհը զայր, Անոր խաչին վրայ պատարագումը մեր մեղքերուն քաւութեան եւ թողութեան համար: Ապա Անոր յարութիւնը, իբրեւ առաջին պտուղ՝ երախայրիքը: Տակաւին, Քրիստոս պիտի ըսէ, նոյն Յովհաննէսի Աւետարանին մէջ. «**Եթէ կը սիրէք զիս՝ պիտի գործադրէք իմ պատուիրաններս**» (Յովհ 14:15): «**Ով որ կ'ընդունի իմ պատուիրաններս եւ կը գործադրէ զանոնք, ան է որ զիս կը սիրէ**» (Յովհ 14:21): «**Ով որ կը սիրէ զիս՝ խօսքերս կը գործադրէ. Հայրս ալ պիտի սիրէ զայն եւ ես ու Հայրս անոր պիտի գանք եւ անոր հետ բնակինք**» (Յովհ 14:23): Հաւատարմով Յիսուս Քրիստոսին, պատկանելով Իրեն, արդէն կը նշանակէ՝ ապրիլ Քրիստոսի նման:

Ահա այդ սիրոյ պատուիրանն է, որուն մասին կը խօսի Յովհաննէս Առաքեալ: Իր բացատրութիւնը կը սկսի «սիրելիներ» արտայայտութեամբ: Որ արդէն ինքնին բացայայտ է Առաքեալին ըմբռնումը սիրոյ մասին: Ինչպէս մէկ այլ ուրիշ տեղեր պիտի ըսէ. «որդեակներ», «գաւակներ»: Արտայայտութիւն մը, որ ինքնին հարագագութիւն կը բուրէ, մտերմութիւն, անմիջական կապ: Ահա այս հասկացողութեամբ կը ներկայացնէ սիրոյ պատուիրանը, որ թէ՛ հին է եւ թէ՛ նոր: Հին է այն իմաստով, որ Աստուած Հին Կտակարանին մէջ արդէն այդ պատուիրանը փոստ էր Իր ժողովուրդին Բ Օրինաց 6:5 եւ Ղեւ 19:18: Առաւել եւս կը յիշեցնէ հաւատարմութեան, որ արդէն այդ պատուիրանը սկիզբէն լսեցին (2:24, 3:11): Նոր է այն իմաստով, որ Քրիստոս եկաւ այդ նոյն սիրոյ պատուիրանը նոր մակարդակի բարձրացուց: Յովհաննէս կու գայ ըսելու թէ նոր պատուիրան մըն է որ կը գրեմ ձեզի, որուն ճշմարիտ իմաստը կ'երեւի նոյնինքն Յիսուս Քրիստոսի մէջ: Նոր է իր որակին մէջ: Քրիստոս եկաւ սիրոյ այդ պատուիրանին ճշմարիտ իմաստը փայլաւ: Քրիստոս աշխարհ եկաւ որպէսզի ցոյց տայ սեր հանդէպ մեղաւորին, անկեալին, մաքսաւորին, որուն համար ալ Օրէնքի ուսուցիչները, փարիսէցիները բորբոքեցան եւ չկրցին հանդուրժել այս իրավիճակը: Այս բացատրութեան գեղեցիկ օրինակը փոստ Քրիստոսի Բարի Սամարացիին առակը պատմելով, թէ ով է իսկական իմ ընկերը:

Յետոյ Առաքեալը կը շարունակէ ըսելով. «**Ով որ կ'ըսէ՝ թէ ինք լոյսի մէջ է, եւ իր եղբայրը կ'արէ, անիկա փակաւին ետարի մէջ է**» (9 հմբ): Ինչպէս նախապէս ըսած էր Աստուծոյ մասին «**Ով որ կ'ըսէ՝ Ես կը ճանամ զԱստուած, բայց Անոր պատուիրանները չի կատարեր, սուր կը խօսի եւ իր մէջ ճշմարտութիւն չկայ**» (2:4): Նոյն համեմատութեամբ: Ուրեմն նախ մեր սիրոյ կապը Աստուծոյ հետ, յետոյ մեր սիրոյ կապը մեր նմանին հետ: Այս նոյն արտայայտութիւնը Յովհաննէս Առաքեալ պիտի գրէ նոյն այս նամակին մէջ ըսելով. «**Այն մարդը որ կ'ըսէ՝ Ես կը սիրեմ զԱստուած, բայց իր եղբայրը կ'արէ, ստախօս մըն է: Մինչդեռ Քրիստոսի մեծ փոստ պատուիրանը սա է.- Ով որ զԱստուած կը սիրէ, պէտք է իր եղբայրն ալ սիրէ**» (4:20-21): Ուստի, ճշմարիտ սերը կը յաղթանակէ, ուղիղ կը դիպէ, առանց որեւէ մէկուն գայթակղութեան պարճառ դառնալու: Մերը յստակ կը մտածէ: Մերը կ'ազատէ մեզ ամեն տեսակի վիճակէ: Ուրեմն «**իր եղբայրը արտող խաւարի մէջ է, խաւարի մէջ կը քալէ եւ չի՛ զիպեր ուր կ'երթայ, որովհետեւ խաւարը կուրցուցեր է իր աչքերը**» (2:8-9): Այլ խօսքով, ինչպէս պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ Կոնրթացիներուն ուղղումը նամակին մէջ. «**Մեր ունեցողը համբերատար կ'ըլլայ եւ քաղցրաբարոյ: Մեր ունեցողը չի նաժանձիր, չի գոռոզանար, չի հպարտանար, անպատշաճ վարմունք չ'ունենար, միայն ինքզինք չի մտածեր, բարկութեամբ չի գրգռուիր, չարութիւն չի խորհիր, անիրաւութեան վրայ չուրախանար, այլ՝ ուրախակից կ'ըլլայ ճշմարտութեան: Մեր ունեցողը միշտ կը զիջի, միշտ կը հաւատարմ, միշտ կը յուսայ եւ միշտ կը համբերէ**» (13:4-7):